

ÎNVĂȚĂTORUL-CĂPITAN DE REZERVĂ-ALEXANDRU I MOLDOVEANU-EROU SAU "BANDIT"?

Vasile Novac

Învățătorul Alexandru Moldoveanu a văzut lumina zilei, la Nucșoara, plasa Râul Doamnei, județul Muscel, în data de 13 mai 1904, din părinții Ion și Maria Moldoveanu. S-a căsătorit în religia ortodoxă, cu Elvira Burlănescu, la 22 aprilie 1928, în comuna natală. Cei doi copii s-au născut, tot la Nucșoara: Ioan, la 24 februarie 1929, și Cornelia, la 14 august 1931.

A absolvit: Școala Normală și Școala Pregătitoare a Ofițerilor de Rezervă¹. A fost recrutat, ca soldat T.R., la 15 august 1925, în cadrul Regimentului 30 Infanterie, unde a avansat caporal, la 1 ianuarie 1926. Din 15 februarie 1926, este transferat la Regimentul 28 Infanterie, unde este avansat la gradul de sergent, la 1 mai 1926 și la gradul de sublocotenent, la 1 februarie 1927. Începând cu anul 1927 (1 aprilie), a fost mutat în evidența Batalionului 5 Vânători Munte, unde este însumat până la 18 mai 1939. La acest batalion, face două concentrări: prima, între 3 aprilie și 29 octombrie 1930, și a doua, între 15-31 octombrie 1934. Tot la Batalionul 5 Vânători de Munte, este avansat la gradul de locotenent de rezervă, la 24 ianuarie 1938. Cu începere de la 18 mai 1939, este concentrat la Batalionul Moți "Avram Iancu", apoi, desconcentrat, la 17 iunie, și, din nou concentrat, în 1969, între 8 septembrie și 7 octombrie, pentru ca să fie iarăși concentrat, la 14 ianuarie 1940 și 1 iunie 1940, iar, de la 29 iunie la 9 iulie 1940, să fie mobilizat. În anii 1941-1942, este de mai multe ori mobilizat, dar, abia la 23 iulie 1942, pleacă pe front cu Grupul 3 Vânători de Munte, ca ofițer de legătură.

La 20 martie 1943, este avansat la gradul de căpitan de rezervă, iar de la 23 iulie, trecut în armata de operații. La 14 mai 1944, a intrat în Spitalul Z.I.201, de unde a ieșit tratat, revizibil peste 3 luni.

La 30 octombrie 1944, a fost rănit în luptele de la nord de Foridu Năsermesrg - Ungaria. În 1944, a acționat în cadrul Batalionului 22 Vânători de Munte, iar de la 10 iunie 1945, este repartizat la Cercul Teritorial Muscel².

La concentrarea din anul 1930, sublocotenentul de rezervă Moldoveanu I. Alexandru era caracterizat astfel: "Fizic slăbuț, însă destul de rezistent, pentru a suporta greutățile unei campanii. Inteligent; fiind

invățător, are mult spirit pedagogic. Energic, foarte bun patriot.

A fost repartizat comandant de pluton la Compania 1-ai. Îi plac mult exercițiile de luptă și își dă toată osteneala ca să le poată executa în bune condițiuni.

Punctual în serviciu și cu multă dragoste pentru instituție.

Către sfârșitul concentrării, s-a observat un deosebit progres, punându-se la curent cu regulamentele armei. În tot timpul aplicațiilor cu Batalionul și Grupul, a îndeplinit destul de bine însărcinările avute, înaintând dări de seamă, schițe și planuri de foc destul de clare și precise.

În concluzie, este un bun ofițer de rezervă pentru război³.

Cu ocazia concentrării din toamna anului 1934, aprecierile elogiase ale șefilor săi se termină cu propunerea de a fi avansat, în mod excepțional, la gradul de locotenent de rezervă. Căpitanul Măișan, comandantul Companiei de Mitrălieră, scria, între altele: "A făcut voluntar concentrarea ... A comandat tot timpul Manevrelor Regale. Plutonul 2 Mitrălieră, îndeplinindu-și toate misiunile, în mod foarte conștiincios și demn de toată lauda ... Bine educat și cu purtări frumoase ... Bun pedagog și moralist ... posedă îndeajuns cunoștințele gradului imediat superior"⁴. La rândul său, locotenent colonelul Petrescu, comandantul Batalionului 11 Vânători de Munte "Hatmanul Luca Arbore", susținea: "Am urmărit activitatea acestui ofițer, care s-a reliefat vădit, cu ocazia Manevrelor Regale. Sunt de acord cu notele date de comandantul său de companie și susțin a fi înaintat la gradul de locotenent de rezervă, în mod excepțional"⁵.

Maiorul Mironescu, în Foaia Calificativă de la 1 noiembrie 1938 până la 31 octombrie 1939, arăta că locotenentul Moldoveanu I. Alexandru a activat "la pregătirea preliminară, din anul 1938, ca șef al secției p.p. Nucșoara" și că "Este un element bun, punând mult suflet și inițiativă pentru instruirea tinerilor premilitari"⁶.

La concentrări, notele șefilor ierarhici sunt din ce în ce mai bune. Pe anul 1940 (1 noiembrie 1939-31 octombrie 1940), locotenent colonelul Popescu R.Constantin, comandantul Batalionului 22 Vânători Munte, îl nota, astfel, între altele: " ... a fost comandantul Plutonului 1 din Compania 3-a, dând dovadă de foarte frumoase aptitudini militare.

Cu multă prestanță în fața frontului, se ocupă mult de soldați, insuflându-le un deosebit talent, asupra laturei morale.

Deși în vârstă de 36 ani, a executat în foarte bune condiții marșuri pe zona de concentrare.

Are foarte multă inițiativă și cunoaște în foarte bune condițiuni lupta plutonului și chiar a companiei ... este foarte bine pregătit și poate fi, cu prisosință, întrebuințat în misiuni izolate cu unitatea ...

În concluzie, este un ofițer de rezervă foarte bun și cu mult suflet⁷.

Pe anul 1942 (1.XI.1941-31.X.1942), locotenent colonelul Valerian

I. Vasiliu, comandantul Grupului 3 Vânători Munte, îl găsea: "Devotat și cu mult spirit de sacrificiu. Este un ofițer integru și cu o conduită exemplară ...

A fost mobilizat de la data de 10 iunie, la comanda Grupului 3 Vânători Munte, în funcția de ofițer de legătură. Ofițerul a fost întrebuințat în timpul mobilizării în misiuni de încredere, îndeplinindu-și cu conștiinciozitate serviciul și ducând la bun sfârșit însărcinările primite.

Activitatea ofițerului în războiul contra Rusiei Sovietice.

De la 19 iulie 1942 ... a plecat împreună cu grupul de Comandă pe front. I s-a încredințat, în cele mai grele situații, misiuni de ofițer de legătură.

Am fost foarte mulțumit de spiritul de sacrificiu și de eroismul de care a dat dovadă ofițerul. A fost trimis mereu în linia I-a; m-a secondat pretutindeni unde situația era grea.

În concluzie, locotenentul de rezervă Moldovanu Alexandru a dovedit foarte frumose aptitudini de curaj pe câmpul de luptă⁸. La capitolul "Propuneri", se apreciază că "Merită a înainta la gradul de căpitan de rezervă"⁹.

Locotenent colonelul Copăcianu, comandantul Batalionului 22 Vânători de Munte, descria astfel evoluția căpitanului de rezervă Moldoveanu, pe anul 1943 (I.XI.1942-31.X.1943): "... până la data de 23 decembrie 1942, a comandat un pluton la Compania a 2-a, iar de la această dată și până în prezent, a fost comandantul Companiei a 3-a.

Este foarte sănătos și foarte rezistent, făcând față la toate greutățile, până acum, în grelele lupte din Caucazul de Vest, începând din toamna anului 1942 și până în prezent.

În luptele de la Valea Șibieiului, a condus cu bravură compania sa. De multe ori, a însoțit patrulele sale care au fost trimise până în liniile inamicului", pentru recunoaștere sau pentru a aduce prizonieri, dând dovadă de mult curaj; în astfel de acțiuni, oferindu-se de bună voie.

La îndărjitele atacuri ale bolșevicilor, din decembrie 1942 și ianuarie-februarie-martie 1943, pe Valea Șibicului, căpitanul Moldoveanu Alexandru se găsește în toiul luptelor în linia I-a, îmbărbătindu-și ofițerii și trupa, nu numai cu prezența sa, dar și prin aceea că a luat parte efectiv la luptă trăgând, când cu o armă automată, când cu grenada, căci în orice moment se găsea în mână cu un coș plin cu grenade, spunând că așa se simte mai în siguranță.

În lunile aprilie-mai 1943, pe poziția "Dora" (Valea Psiff) și poziția "Goților" (nord-est Nijin Bakovskaia), zadarnice au fost cruntele atacuri ale bolșevicilor, căci, în fața companiei căpitanului Moldoveanu Alexandru, au lăsat mormane de cadavre și material, dar poziția nu au dizlocat-o.

Cu foarte multă pricepere, cu foarte multă putere de muncă și eu foarte multă conștiință, m-a ajutat și la organizarea și apărarea poziției "Günther" din regiunea Mekersok; poziția de pe litoralul Mării Negre, din

regiunea Veseleonka (Tamov); poziția de pe litoralul Mării Negre din regiunea Armo-Ely (Peninsula Kerci), poziția de pe litoralul Mării de Azov din regiunea Kileni-Kosantip-Kossa (Peninsula Kerci).

Foarte bun gospodar, îngrijindu-se îndeaproape de materialele companiei, de cai și hrana și îmbrăcămintea ostașilor din subordinea sa.

Foarte disciplinat și ascultător.

Are un caracter foarte ales, fapt ce l-a făcut iubit de ostași săi și de ofițerii batalionului.

Are foarte multă putere de muncă și foarte multă dragoste de cariera armelor, fapt care a făcut să devină un foarte bun și priceput comandant de companie.

Foarte moral în toate acțiunile sale și în orice împrejurare.

Pentru meritele sale excepționale, pentru priceperea și spiritul de sacrificiu de care a dat dovadă în toate acțiunile la care a luat parte cu compania sa și în grelele lupte din toamna și iarna 1942/1943 și până în prezent, l-am propus și s-a(u) acordat următoarele distincțiuni: "Coroana României" cls.V-a în gradul de cavaler cu spade și panglică de "Virtutea Militară", "Steaua României" clasa a V-a, în grad de cavaler cu panglică de "Virtutea Militară", "Coroana României" cls.IV-a în grad de ofițer, cu panglică de "Virtutea Militară".

De asemenea, l-am propus și pentru Ordinul "Mihai Viteazul" clasa a-III-a și "Crucea de Fier" clasa a-II-a.

În concluzie, căpitanul de rezervă Moldoveanu I.Alexandru este un foarte bun ofițer din toate punctele de vedere, care a dat dovadă, pe câmpul de luptă, în foarte grele situații, că este un ofițer de război.

Merită a deveni ofițer activ și am credința că va aduce reale foloase instituției Armatei și în timp de pace, așa cum a știut să aducă și în grelele situațiuni pe câmpul de luptă¹⁰.

Frumoasele aprecieri ale șefului său direct sunt însușite și completate de șefii ierarhici superiori: colonelul Mărculescu, comandantul Grupului 3 Vânători Munte, de colonelul S.Săulescu, comandantul secund al Diviziei 3 Munte, și de generalul Meciulski Leonard, comandantul Diviziei 3 Munte. Primul susține că: "Deși ofițer de rezervă, dar prin activitatea sa depusă pe câmpul de luptă în Campania din Caucaz și Cuban, a dat dovadă de un curaj, vitejie, calmitate și pricepere în conducerea Companiei 3 Pușcași, încât, prin faptele sale de arme, a devenit fală și mândria batalionului; din acest punct de vedere, cunosc prea bine acest ofițer, personal în lupte ...

În concluzie, este un foarte bun ofițer de război și comandant de companie¹¹. Și colonelul Săulescu consideră că Alexandru Moldoveanu "a știut să dovedească priceperea și calitățile ostășești de bun comandant de război, ca și un bun ofițer activ.

Atât în luptele din Caucaz, cât și în cele din Cuban, a comandat

compania în linia I-a în foarte bune condițiuni, dovedind, pe lângă pricepere, curaj personal și vitejie, fiind exemplu pentru subalterni.

În adevăr, căpitanul de rezervă Alexandru Moldoveanu este un foarte bun ofițer de război, de nădejde, pe care se conta cu adevărat în orice situații, cât de grele¹². Generalul Leonard Mociulski se declară de acord "cu frumoasele aprecieri ale comandanților săi", conchizând: "Posedă foarte bune însușiri morale și profesionale, verificate pe câmpul de luptă ... Capabil și foarte bun ofițer"¹³.

Moldoveanu I. Alexandru este decorat cu Ordinul Militar "Mihai Viteazul", prin I.D. nr.3266 din 20 decembrie 1943, pentru "curajul deosebit și spiritul de sacrificiu de care a dat dovadă pe câmpul de luptă.

În calitate de comandant al Companiei 3-a, rezistă timp de 12 zile (26 ianuarie-6 februarie 1943), la atacurile de zi și noapte ale inamicului pe înălțimile vest Valea Karassu Basar.

În ziua de 28 ianuarie 1943, stabilește personal legătura cu compania din stânga sa, aducându-i totodată muniția necesară, contribuind astfel ca această companie să-și mențină poziția.

Locotenentul de rezervă Moldoveanu, fiind pasionat de rașiunile grele de patrulă, le executa cu mult curaj până în dreptul pozițiilor inamice.

În ziua de 16 decembrie 1942, împreună cu 3 soldați, întreprinde o incursiune pentru a prinde un pândar sovietic. Fiind simțit, însă, de bolșevici, împușcă pândarul și se înapoiază, sub ploaia de gloanțe, în poziția sa¹⁴.

Din Foaia Calificativă a anului 1944 (I.XI.1943-31.X.1944), rezultă că are un fizic "rezistent și sănătos, cu toate că e debil și nu destul de robust; a suferit toate greutățile Campaniei, luând parte efectiv la toate acțiunile batalionului.

A comandat Compania de pușcași, unde a dat dovadă de multă pricepere și inițiativă. Hotărât și cu sânge rece, luptă eroic în fruntea unității sale, capturând prizonieri și material de la inamic. Pentru destoinicia și curajul său ... a fost întrebuințat de batalion în acțiunile cele mai grele.

Cu toate că era complet slăbit, datorită eforturilor depuse, totuși refuză să fie evacuat și continuă lupta cu același elan, ca și până acum. Pentru faptele sale de arme, a fost citat, prin ordin de zi, pe Divizie, Grup și Batalion.

Ofițer cinstit și muncitor, cu simțul demnității și, al onoarei, respectuos și manierat. Este un ofițer model. Nu are nici vicii și nici pasiuni ...

N-a fost pedepsit.

În concluzie, căpitanul de rezervă Moldoveanu I. Alexandru, merită cu prisosință a fi avansat la gradul de maior în rezervă¹⁵.

După rănille căpătate la sfârșitul lunii octombrie, în Ungaria, este

numit la partea sedentară a Batalionului 22 Vânători de Munte, unde a îndeplinit funcția de comandant al Companiei Marș și de ajutor administrativ. Șeful său considera că de "ambele funcțiuni ... s-a achitat foarte bune, dovedind din plin că eroul său de pe câmpul de luptă este dublat de un bun gospodar, la o unitate din interior.

A dovedit: putere de muncă foarte mare, corectitudine și cinste dusă la extrem, pregătire generală și profesională corespunzătoare și superioară gradului său ... foarte zelos și iubit de subalternii săi, atât pentru munca depusă, cât și pentru dragostea părintească față de ei.

Decorat cu Ordinul Militar "Mihai Viteazul" clasa a III-a pentru strălucite fapte de arme...

Element de valoare care a adus frumoase contribuții neamului său pe timpul cât a fost concentrat"¹⁶.

În Fișa întocmită de Cercul Teritorial Muscel, după 1948, este consemnată doar perioada 14 mai - 16 iunie 1944 de spitalizare în zona interioară¹⁷. Nici de aici, nici din Dosarul Personal întocmit de Ministerul Forțelor Armate ale R.P.R. nu se vorbește de participarea la Campania de Vest și de rănirea din 30 octombrie din Ungaria¹⁸.

Dosarul personal cuprinde, în plus, informații despre originea sa socială și despre atitudinea față de sovietici. Tatăl, Moldoveanu Ion, în 1951, era pensionar. Funcționase ca notar și fusese membru al P.N.L., în anii 1937-1938. Mama-casnică. Ambii părinți depășiseră vârsta de 80 de ani și dispuneau de o casă, în comuna Nucșoara.

Despre frontul sovietic, răspunde, astfel, la unele întrebări: "Nu am avut contact cu populația civilă, nu am avut acțiuni împotriva populației civile. Contra partizanilor am avut acțiuni cu unitatea, în Crimeea, în ianuarie 1944"¹⁹. Tot acum declară că nu a luat parte la frontul antihitlerist (1944-1945) și că a fost rănit, "la genunchiul stâng", în luptele de la Kerci, "din decembrie 1943"²⁰.

În "Autobiografia", din 9 aprilie 1951, declară că a fost judecat pentru acuzația de a fi participat la rebeliunea legionară din ianuarie 1941, dar a fost achitat, ca nevinovat"²¹.

La dosarul său de ofițer de rezervă, se găsește o caracterizare a Sfatului Popular al comunei Nucșoara, semnată de președintele Gh.D.Șerban, care răspundea unor dogme:

a) Politic: În trecut, tov. a fost înscris în P.N.L.

Ocupându-se în mică măsură cu politica, ținându-se mai mult de profesia de bază ce o profesea; În prezent, nu face nici un fel de politică ...

Tovarășul Moldoveanu s-a licheat în mod conștient de toate sarcinile ce i s-a(u) trasat pe linie profesională, culturală și politic(ă).

Tov. este un instruetor activ al A.S.P.-ului, educând în spiritul apărării patriei pe tinerii din comuna Nucșoara.

Profesional, tov. este un învățător bine pregătit, fapt care a făcut să dea societății elemente bine pregătite; își duce munca pe linie de

învățământ, neprecupețind chiar orele libere, ducând munca de lămurire cu părinții, prin aceasta lichidând absențele nemotivate ale copiilor și asigurând o bună frecvență.

Metoda de lucru. Este punctual la serviciul ce-l deține, având metode de predare sănătoase, ocupându-se în permanență de ridicarea profesională și studiind metodele noi didactice.

Moral ... este un om cinstit ... nu are viciuri ...

Calificativul - tovarășul este un cadru bine pregătit, corespunde în postul pe care îl deține, este atașat regimului și are purtare corectă în societate²².

La 3 aprilie 1956, într-o adeverință cu situația sa materială, era declarat, ca origine socială, mijlocaș, fiindcă stăpânea: 0,60 ha arabil, 1,29 ha fânețe, 1,40 livezi, 0,04 ha clădiri și curți, 0,52 ha neutilizabil și o casă cu 3 camere²³.

În dosar, mai există două referințe ale lui Petre Mihai și N. Chirițescu, a căror "obiectivitate" era garantată de secretarul "organizației de bază", Constanțuc. În timp ce Petru Mihai declara că: "Nu cunosc dacă a fost înscris în vreo organizație din regimul trecut. Este un cetățean corect și cinstit și se bucură de popularitate în comună", N. Chirițescu susținea tot ceea ce putea să-i producă mari neplăceri: " ... Tatăl său a fost notar și pensionat în urma acestei funcții; astăzi clasat chibabur.

Comportarea politică: țărănist, liberal, legionar.

În timpul războiului, a luptat pe frontul de răsărit, avansat la gradul de căpitan și decorat cu Crucea de Fier²⁴. O singură propoziție îi putea veni în sprijin: "Nu se manifestă, în public, ca reacționar"²⁵.

Fratele său, Moldoveanu I. Petre, a fost ofițer activ de aviație. Pentru curajul și spiritul de sacrificiu de care a dat dovadă, în luptele pentru eliberarea Transilvaniei, în calitate de comandant de escadrilă în Grupul 5 Bombardament, căpitanul aviator Moldoveanu I. Petre a fost decorat cu Ordinul Militar "Mihai Viteazul" cu spade²⁶.

În noaptea de 18/19 iulie 1959, la Penitenciarul Jilava, Moldoveanu I. Alexandru a fost împușcat împreună cu alți 11 camarazi din gruparea Haiducii Muscelului, în frunte cu frații Arnăuțoiu²⁷. Din Sentința de condamnare la moarte, datată 19 mai 1959, reiese că Moldoveanu I. Alexandru a fost încadrat în organizația Arsenescu-Arnăuțoiu, din mai 1948, prin intermediul preotului Ion Drăgoi. A luat parte la mai multe consfătuiri, a depus legământ de credință și a primit gradul de "căpitan". El n-a fost partizan, dar a procurat, se spune, pentru luptătorii activi, arme și muniții și i-a ajutat în material, oferindu-le și informații despre activitatea de urmărire a lor de către instituțiile de partid și de stat. În ultima vreme, a discutat cu frații Toma și Petre Arnăuțoiu un plan de trecere a graniței de către luptătorii activi²⁸.

Din cele relatate mai sus, se poate trage concluzia că Moldoveanu I. Alexandru poate fi socotit erou: odată în prima accepțiune a

Dicționarului Limbii Române de viteaz pe câmpul de luptă, confirmată atât de aprecierile obiective ale superiorilor, cât și de cele mai prestigioase decorații pe care le putea primi un ofițer de rezervă și a doua oară, în al doilea sens al cuvântului, ca erou al luptei împotriva comunismului și a ocupației sovietice împotriva cărora se ridicaseră și "Haiducii Muscelului".

De aceea, credem că ideea Securității, preluată de către Completul de judecată: locotenent colonel de justiție Eranovici Ioan - președinte, maior de justiție Munteanu Fănică - judecător; colonel Chimirul Iancu, locotenent colonel Dihorescu Gheorghe și locotenent colonel Bob Horațiu - asesori populari; colonel de justiție Vlădescu Anton, procuror militar și secretarul de ședințe Dumitreșeu Aurel²⁹ - era falsă și nedreaptă, considerându-i bandiți.

Se cuvine ca măcar istoria, dacă nu și justiția, să-i reabiliteze, așezându-i la locul de cinste, pe care-l merită și Alexandru I. Moldoveanu, care a fost un mare patriot, un viteaz între viteji și un erou în primele două accepțiuni ale cuvântului, date de Dicționarul Limbii Române.

NOTE

1. Arhiva Ministerului Apărării Naționale, Fond Comisariatul Militar al Regiunii Pitești, dos.pers.nr.2281, f.1.
2. Ibidem, f. 2-3.
3. Ibidem, f.11.
4. Ibidem, f.15.
5. Ibidem.
6. Ibidem, f.20.
7. Ibidem, f.21.
8. Ibidem, f.24.
9. Ibidem, f.25.
10. Ibidem, f.26-27.
11. Ibidem, f.26.
12. Ibidem.
13. Ibidem.
14. Idem. Anuar Ordinul Militar "Mihai Viteazul" 1941-1954, f.842.
15. Idem.fond.cit., f.28.
16. Ibidem, f.29.
17. Ibidem, f.30.
18. Ibidem, f.2.
19. Idem.Dosarul personal al căpit. Moldoveanu I.Alexandru M.F.A. al R.P.R., dos.pers.nr.2281. f.3.
20. Ibidem, f.4.
21. Ibidem, f.11.
22. Ibidem, f.15.

23. Ibidem, f.16.
24. Ibidem, f.19.
25. Ibidem.
26. Idem. Participanți la războiul antihitlerist distinși cu Ordinul "Mihai Viteazul" cu spade, mss.dactil. al Centrului de Studii și Cercetări de Istorie și Teorie Militară, 1972, p.79-80.
27. Idem. Fond Tribunalul Militar al Regiunii a II a Militare București Biroul Execuții, Anii 1952, 1958, 1959 și 1960, f.238.
28. Idem, Fond Tribunalul Militar al Regiunii a II a Militare București, vol.III, 1959, Sentința 107/19 mai 1959, pag.26.
29. Ibidem, passim.

**THE THEACHER "CAPTAIN IN RESERVE" MOLDOVEANU I.
ALEXANDRU - HERO OR "BANDIT"?**

Résumé

The writer, on the basis of some documents from the Archive of the National Defence Ministry proves that Moldoveanu I. Alexandru, a teacher from Nucșoara, Argeș County was an excellent war officer, praised by his chiefs, comrades and underlings, and he was considered a hero for his bravely behavior on the battle field. He was rewarded with all the decorations a subordinate officer could get, including the Military Order "Mihai Viteazu" III-rd class and with the German Order "Iron Cross" II-nd class

Because of his material and moral support to the anticommunist and antisoviet opposition group, he was considered "bandit" by the Romanian Security and Justice. We think that this epithet is ungrounded, because all his life he proved himself as being a patriot and a hero in the first two acceptions of the word in the Romanian Language Dictionary.

Fig. 1. – Învățătorul Alexandru Moldoveanu la concentrarea din octombrie 1930, Nucșoara-Muscel, Argeș.

– School teatcher Alexandru I. Moldoveanu – during his military service, october 1930, Nucșoara-Muscel, Argeș county.

Fig. 2. – Familia învățătorului Alexandru Moldoveanu: soția, Elena și copiii, Ion și Cornelia, Nucșoara – Argeș.

– The family of the school teatcher Alexandru I. Moldoveanu: his wife, Elena and the childrens Ion and Cornelia, Nucșoara, Argeș county.

Fig. 3. – Învățătorul căpitan Alexandru Moldoveanu decorat cu: Steaua României Coroana României, Mihai Viteazul, Crucea de Fier.

– Captain Alexandru I. Moldoveanu decorated with the “Star of Romania”, the “Crown of Romania”, “Michael the Brave” and the “Iron Cross”.

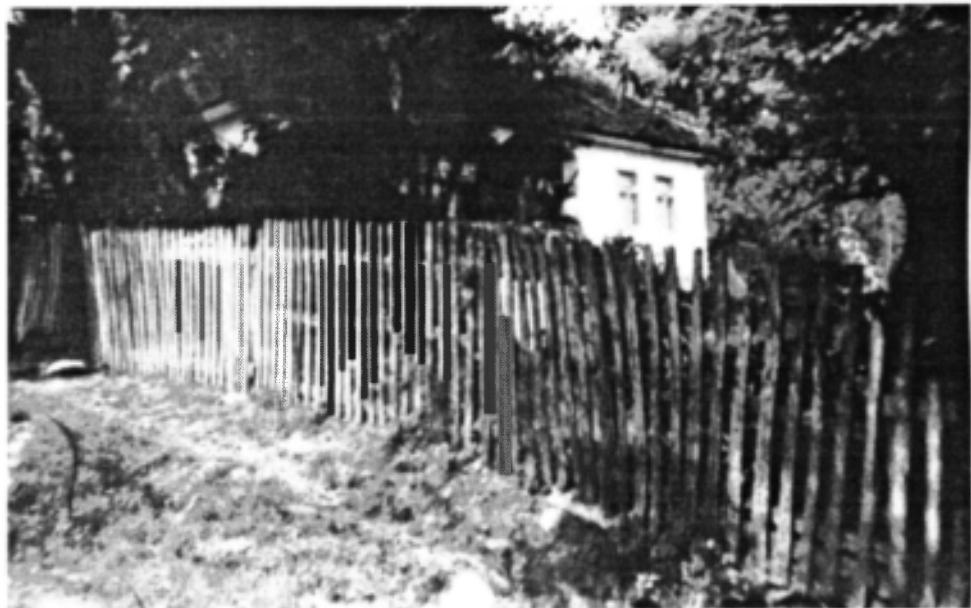

Fig. 4. – Casa părintească a învățătorului Alexandru Moldoveanu, Nucșoara, Argeș.
 – The native home of Alexandru I. Moldoveanu – Nucșoara, Argeș county.

Fig. 5. – Casa învățătorului Alexandru I. Moldoveanu din Sboghitești – Nucșoara, județul Argeș.
 – School teacher Alexandru I. Moldoveanu's house from Sboghitești – Nucșoara, Argeș county.